

GESZTUSTALANSÁG

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 46. szám, 2019. november 15.

Röstellem, hogy csak most, megkésve fogalmazódik meg bennem a kérdés, amelyet a november 7-i *Magyar Narancs* kitűnő írása (Az első csata) inspirál: „Nemcsak lesöpörték és ignorálták az ellenérveket, de vég és szemrebbenés nélkül hazudtak. Minden demokratikus eljárást és protokollt felrúgtak, kifordítottak, eltöröltek; a parlamenti Fidesz-többség pedig egy tollvonással vette el a Városligetet a fővárostól. Nem riadtak vissza a pőre erőszaktól sem: a ligetvédőket, ezt a pár elszánt, védtelen civilt kopasz őrzővédőkkel verették meg, a rendőrség szíves asszisztálása mellett. A Liget-projekt, mint cseppben a tenger, megmutatott mindent az orbánizmusról.”

A Fővárosi Közgyűlés alakuló ülésének talán a legizgalmasabb napirendi témája a Városliget beépítési „ügye” volt. Úgy is, mint a Nemzet Ligetéé (ha már a Kossuth tér lehet a Nemzet Főtere). A kérdés pedig elnézhető kis demagógiával: az előterjesztést nem kellett volna a brutálisan megalázott, megszégyenített ligetvédők nyilvános rehabilitációjával s köztük a szabadságjogok sárba tiprása fölött szemet hunyó Tarlósnak szánt extra végkielégítés szétosztásával összekapcsolni?

Az lett volna az igazi „szimbolikus gesztus”.